

3. Članak 28. stavak 3. Uredbe Dublin III treba tumačiti na način da se rok od šest tjedana, uređen tom odredbom, koji se počinje računati od trenutka u kojem žalba ili preispitivanje više nema suspenzivan učinak, također primjenjuje u slučaju u kojem predmetna osoba nije posebno zahtijevala odgodu izvršenja odluke o transferu.

⁽¹⁾ SL C 111, 29. 3. 2016.

Presuda Suda (treće vijeće) od 13. rujna 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Udine – Italija) – kazneni postupak protiv Giorgia Fidenata, Leandra Taboge, Luciana Taboge

(Predmet C-111/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Poljoprivreda — Genetski modificirana hrana i hrana za životinje — Hitne mjere — Nacionalna mjera koja zabranjuje uzgoj genetski modificiranog kukuruza MON 810 — Zadržavanje ili produljenje mjere — Uredba (EZ) br. 1829/2003 — Članak 34. — Uredba (EZ) br. 178/2002 — Članci 53. i 54. — Uvjeti primjene — Načelo predostrožnosti)

(2017/C 382/18)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Udine

Stranke glavnog kaznenog postupka

Giorgio Fidenato, Leandro Taboga, Luciano Taboga

Izreka

1. S obzirom na sva prethodna razmatranja, na prvo pitanje valja odgovoriti tako da članak 34. Uredbe (EZ) br. 1829/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2003. o genetski modificiranoj hrani i hrani za životinje u vezi s člankom 53. Uredbe (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane treba tumačiti na način da Europska komisija nije obvezna donijeti hitne mjere u smislu potonjeg članka kad je država članica u skladu s člankom 54. stavkom 1. potonje uredbe službeno obavijesti o nužnosti donošenja takvih mjera, ako nije očito da proizvod odobren na temelju Uredbe br. 1829/2003 ili u skladu s njom može predstavljati ozbiljan rizik za zdravlje ljudi, životinja ili okoliš.
2. Članak 34. Uredbe br. 1829/2003 u vezi s člankom 54. Uredbe br. 178/2002 treba tumačiti na način da država članica može, nakon što je službeno obavijestila Europsku komisiju o nužnosti donošenja hitnih mjera i ako ona nije donijela nikakvu mjeru u skladu s člankom 53. Uredbe br. 178/2002, s jedne strane, donijeti takve mjere na nacionalnoj razini i, s druge strane, zadržati ih ili produljiti tako dugo dok Komisija ne donese, u skladu s člankom 54. stavkom 2. potonje uredbe, odluku kojom se nalaže njihovo produljenje, izmjena ili prestanak.
3. Članak 34. Uredbe br. 1829/2003 u vezi s načelom predostrožnosti, kako je propisano člankom 7. Uredbe br. 178/2002, treba tumačiti na način da državama članicama ne daje mogućnost da u skladu s člankom 54. Uredbe br. 178/2002 donesu privremene hitne mjere samo na temelju tog načela a da nisu ispunjeni materijalni uvjeti predviđeni člankom 34. Uredbe br. 1829/2003.

⁽¹⁾ SL C 191, 30. 5. 2016.